

بررسی نقش والدین و معلمان در عزت نفس دانش آموزان و راهکارهای افزایش آن

لیلا تاراسی، گلاویژ عباسی، مریم محمدی

- ۱- لیسانس تربیت بدنی، معلم مدرسه نیکان کانی دینار، شهرستان مریوان.
- ۲- فوق دیپلم آموزش ابتدایی، معلم مدرسه نیکان کانی دینار، شهرستان مریوان.
- ۳- فوق دیپلم آموزش ابتدایی، معلم مدرسه نیکان کانی دینار، شهرستان مریوان.

چکیده

هدف هر نظام تعلیم و تربیت، آماده سازی و ساختن انسانها از ابتدای تولد در پرتو ملاک هایی است که دست اندرکاران تعلیم و تربیت تربیت برای تعیین ویژگیهای شخصیت وی طبق روش معینی که با فلسفه آن گروه و تحقق اهداف زندگی آنها سازگار باشد وضع کرده اند. تربیت زمانی میسر می شود که معلمان و والدین دانش آموزان را درک کنند و به نیازها و عقاید آنان احترام بگذارند و عزت نفسشان را تقویت کنند. عزت نفس هسته ی مرکزی و ساختار روانشناسی دانش آموزان است که وی را در برابر اضطراب محافظت نموده و آسایش خاطر وی را فراهم می آورد. به دلیل اهمیت این موضوع پژوهشگر به بررسی نقش والدین و معلمان در عزت نفس دانش آموزان، نقش عوامل درونی و بیرونی در عزت نفس دانش آموزان و راههای افزایش عزت نفس آن ها پرداخته است. روش پژوهشی حاضر با استفاده از روش کتابخانه ای و مصاحبه با چند مورد از متخصصان امر است. در پایان پس از جمع بندی مباحث نتایج به طور کامل ارائه گردیده است.

کلمات کلیدی: عزت نفس، دانش آموز، معلم، والدین

بیان مساله

با آغاز دوران مدرسه، کودکان ابعاد جدیدی از شخصیت خویش را آشکار می سازند و ناخودآگاه می کوشند و رفتارهای فردیشان را تثبیت کنند. «اعتماد به نفس» نه تنها یکی از نیازهای شخصیتی کودکان، که بعد جدیدی از رفتارهای اجتماعی آن هاست؛ به طوری که کودکان بدون آن ناتوان از ادامه ی راه و زندگی در اجتماع خواهند شد. کودکانی که اعتماد به نفس بالایی دارند، میل به تجربه کردن و آزمودن موقعیت ها و موفقیت های اجتماعی- تحصیلی است. اما آن هایی که اعتماد به نفس پایین تری دارند، هیچ گاه به برقراری ارتباط با دیگران و کسب امتیازات اجتماعی تحصیلی نمی اندیشند (رشد آموزش ابتدایی، ۱۳۸۶).

گاهی اوقات دانش آموزان در مواجهه با چالش های درسی، دچار ترس و استرس می شوند و این عامل سبب پایین آمدن اعتماد به نفس آنها می شود. نبود پشتکار و اعتماد به نفس کافی، روحیه ی تلاش مضاعف و ایجاد افکار مثبت را از آنها می گیرد و در نتیجه، عملکرد آنها مناسب نخواهد بود. یکی از ناامیدکننده ترین شرایطی که ممکن است هر معلمی تجربه کند، زمانی است که دانش آموزان به ظاهر با استعداد، نتوانند تکالیف ساده ی درسی خود را به پایان برسانند یا حتی کوششی نکنند برای انجام تکالیفی که کمی